

ÖTÁGÚ SÍP

versmondó verseny a felsőoktatási intézmények hallgatóinak.

Versenykiírás a 2024/25-ös tanévben

A verseny megnevezése: ÖTÁGÚ SÍP Kárpát-medencei egyetemi/főiskolai versmondó verseny.

A verseny meghirdetője és rendezője: a Magyar Nyelvtudományi Társaság (1088 Budapest, Múzeum körút 4/A), az ELTE Magyar Nyelvtudományi és Finnugor Intézet, Havas Judit PhD, az egyetem oktatója, irodalomtörténész, előadóművész ötlete alapján és szervezésében.

A verseny pedagógiai célja: A Kárpát-medencei magyar irodalom megismertetése. Illyés Gyula használta a magyar irodalomra az ötágú síp kifejezést, ezzel is jelezvén, hogy a kisebbségben élő erdélyi, felvidéki, vajdasági, kárpátaljai magyarság irodalma szervesen hozzátartozik a magyar irodalomhoz.

Hagyományteremtő szándékkal az ELTE Bölcsészettudományi Kara ÖTÁGÚ SÍP címmel versmondó versenyt rendez a magyarországi és a Kárpát-medencei felsőoktatási intézmények hallgatóinak. A rendezvény célja: a magyarországi és a határon túli magyar irodalom jeles költőinek megismertetése és műveiknek szóban való tolmácsolása.

A verseny kategóriája: szóbeli (versmondás)

A döntő időpontja: 2025. május 10. (szombat) 10 óra

Helyszín: Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar A épület Kari tanácssterem.

A jelentkezés és a versmondó verseny feltételei:

A versenyen a Kárpát-medencei egyetemek/főiskolák hallgatói vehetnek részt.

A hallgatók kötelező versként a megadott költők és megadott művek közül választhatnak egyet előadásra.

Választható versek: Tolnai Ottó: *Leningrádi képeslap*; Kányádi Sándor: *Koszorú*; Vári Fábán László: *Szöknek már a számból*; Csehy Zoltán: *Hálózene*; Gergely Ágnes: *Csonka szimfónia*
Szabadon választott versként egy – bármely korszakból való – magyar költő versét adhatják elő. A szabadon választott vers időtartama max. 5 perc.

Fontos, hogy az intézményi versenyeken is a felhívásban megadottak szempontokat vegyék figyelembe a versválasztáskor.

Felsőoktatási intézményenként maximum 5 fő jelentkezését fogadjuk el.

A verseny személyes jelenléttel történik. Indokolt esetben a döntőben online is meghallgatásra kerülhetnek a versmondók, előzetes egyeztetés alapján.

Jelentkezési határidő: 2025. április 22.

Jelentkezni az alábbi űrlap kitöltésével lehetséges: <https://forms.gle/kBC7ivpcTNhStP6N7>

A verseny minden fordulóján ingyenes a részvétel, nevezési vagy részvételi díj nincs. A szervezők útiköltséget nem térítenek.

Kárpát-medencei döntő

Időpont: 2025. május 10. (szombat) 10 óra

Helyszín: ELTE Bölcsészettudományi Kar, 1088 Budapest, Múzeum krt. 4/A Kari tanácsterem

A döntőbe jutás feltételei a versenyzők maximális létszáma, a továbbjutottak értesítésének a módja, határideje:

Az egyetemi, főiskolai versenyről a Kárpát-medencei döntőbe intézményenként legfeljebb 5 fő juthat tovább.

A döntőbe elfogadott jelentkezőket, a végleges névsor alapján, a szervezők írásban értesítik.

A Kárpát-medencei döntőben a **versmondó verseny** befejezése után a zsűri értékeli a versmondók teljesítményét és eredményt hirdet.

Az ÖTÁGÚ SÍP versenyek eredményeit a Magyar Nyelvtudományi Társaság, az ELTE Magyar Nyelvtudományi és Finnugor Intézet honlapján teszik közzé a szervezők.

Díjazás

A Kárpát-medencei döntőn a főszerzők a következő díjakat osztják ki:

- emléklap és jutalomkönyv az ÖTÁGÚ SÍP versmondó versenyen részt vevő minden hallgatónak;
- emléklap minden felkészítő tanárnak;
- arany-, ezüst-, bronz minősítést elért hallgatóknak a minősítést feltüntető oklevél és ajándék;

A szervezők elérhetősége

A zsűri társ-elnöke és a felelős szervező: dr. Havas Judit, PhD az Irodalomtörténeti Társaság vezetőségi tagja, Toldy Ferenc-díjas, Artisjus-díjas, az ELTE oktatója

Postacím: Magyar Nyelvtudományi Társaság, 1088 Budapest, Múzeum körút 4.

Telefon: 06-1-411-6500/5189

E-mail-cím: otagusipverseny@gmail.com

Budapest, 2025.február 18.

Bóna Judit	Havas Judit	Juhász Dezső
tudományos és kutatásszervezési ügyekért felelős dékánhelyettes, intézetigazgató, ELTE Magyar Nyelvtudományi és Finnugor Intézet, egyetemi tanár	PhD, az Irodalomtörténeti Társaság vezetőségi tagja, Toldy Ferenc-díjas, Artisjus-díjas, az ELTE oktatója	a Magyar Nyelvtudományi Társaság elnöke, professor emeritus

Kötelezően választható versek:

Tolnai Ottó: Leningrádi képeslap

puskin tintatartóján aranypantallóban
félmeztelen lakktestű ifjú áll
lúdtollával tehát e szerencsétlen költő
saját szerecsenségét döfködhette
blok íróasztalán csöpp fehér porcelántacsi
hátán mély seb hosszú pikszis-nyílás
kis sebész kis seb nagy költő nagy seb
de legjobban nyekraszov dolgozósobája tetszik
könyvespolca mögött
tán mézes csínytevés után bújt oda
tátott szájjal akárha minden mondatba
bele akarna beszélni
bele akarna beszélni
bele akarna üvölni fájdalmasan
széttárt mancsokkal
akárha mindenkit magához akarna ölelni
halálisan
nyekraszov könyvespolca mögött
hatalmas kitömött vörösmedve álldogál

ps

dosztojevszkij

dolgozószobájába nem tudtam bejutni

a kilincsre fagyott a nyelvem

Kányádi Sándor: Koszorú

Simon Bolivar és San Martin emlékének

valaki engem kiszemelt

valamire valamiért

hullatni verejtékemet

s ha nincs kiút hullatni vért

sorsomat én nem tudhatom

a céloom is tétova vélt

gyanútlan jöttem mint simon

a cirénei jődögélt

vállamra tették cipelem

hiába kérdezném miért

van aki röhög s irigyem

van aki űz van aki félt

hát viszem egy-két stációt

a megkorbácsolt krisztusért

s megvetek minden protokollt

és minden kincstári babért

a közönyöst a langyosat

kiköptem ha nyelvemhez ért

ha utálnak hát szidjanak
nem haragszom már semmiért

ó te annyiszor megdalolt
szabadság ó te nem remélt

gyolcsoddal hogyha meghalok
töröld le ajkamról a vért

1983

Vári Fábián László: Szöknek már számból

Szerelem, tündéri értelem,
amíg csak lombosodsz, légy velem.
Felségvizeiden jó nagyon:
hullámom vagy te és csónakom.

Szerelem szigete, légy honom,
s Te, velem született démonom,
ne keltsd gyámoltalan híremet.
Aknázd alá inkább szívemet.

Szerelem, eltűnő édenem,
helyed még ki sem hűlt térdemen,
szöknek már számból jó ízeid,
írhatom hiányod verseit.

Szerelem, felséges fájdalom,
adj helyet fejemnek válladon,
hadd hibernálódjék már az ész.
A lélek lassacskán útra kész.

Csehy Zoltán: Hálózene

Sáslándzsák hegyein cikkann a harmat és
szélen pár lilium térdig a vízben áll.
Bomló haltetemet ringat a lusta víz,

elnyűtt hangszer a halgerinc.

Ó nem, nem zene ez, ámde kötélverés!
Kender rostjaiból száladozó dalok!
Kócnýűvő gereben képzi a kottasort,
s nem tépődik a szálkötél!

Kócmadzag-darab ez, s ott a hajókötél!
Istráng, fék, rudazó: bő a repertoár.
Hálót is fonogatsz, még be se dobtad, ám
máris zajt ver a halficánk.

Árad minden: a vízben kutakodni jó.
Túlfűtött iramot hajszol az élvezet.
Pálló, bő iszapig süllyed a nagylyukú
háló. Gyűjti a roncsokat.

Gergely Ágnes: Csonka szimfónia

A kert kellene még, a régi kert,
mit a folyóágy rég magába nyelt,
azóta nincs meg, és nincs második,
kutyánk a kertkapuban álmodik,
lesi a holdat, az ég holdtalan,
fenn, fenn az égitestek csontja van,

éjjel a csontok földre hullanak,
virágzik minden, nagy bíborkalap
borul füre, fákra, a világ
most tudja meg, milyen gubó a mák,
s milyen lenne, ha mérget rejtene
a napraforgó szelíd jelleme,

de jön a reggel, kihajnalodik,
jöjj, kedvesem, aludjunk hajnalig,
aludjunk, míg a rózsafák alatt
kert, kutya, mák a holddal elszalad,
s mire a nap a kéklő égre ront,
nem marad csak a méreg és a csont.